

„Danstheren“

Halvugentlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

„Danstheren“ udkommer hver Tirsdag og Fredag

De forenede Stater \$1.50. Udlandet \$2.00

Bladet betales i Forud. Bestilling, Betaling, Adressforandring og andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

Redaktør: A. W. Andersen.

Alle Bidrag til „Danstheren“'s Indhold: Hænderinger, Korrespondancer og Artikler af enhver Art, bedes adresseret:

A. W. Andersen, Blair, Neb.

Entered at Blair Postoffice as second class matter.

Advertising Rates made known upon application.

I Tilfælde af Uregelmæssigheder ved Modtagelsen bedes man skrive til det nærliggende Postkontor. Skulde det ikke hjælpe, bedes man henvende sig til „Danstheren“'s Kontor.

Naar Vælgere henvender sig til Folke- og aarstater i Bladet, enten for at søge hos dem eller for at lade Oplysninger om dem aendres, bedes de altid omtale, at de lade sig oplyse i dette Blad. Det vil være til gensidig Nytte.

Der er noget ved Forfattere om, at Præsident Taft er saa godt som gennemmeret, vi ikke ignes om. Hvordan kan hans Privatsekretær og andre i Grunden vide det, saa længe der ingen Afstemning af nogen Slags er givet? Det maa absolut være gennem en Slags politisk Maskineri, Vissheden derom er opnaaet.

Ogsaa i England har den moderne Rationalisme bundet Indgang, men den finder Modstand. Viljoppen af Winchester har frataget en Paat. Thompion ved Madelaine College Retten til Udvalgte af kirke- og firkirkefunktioner, fordi han i en Bog, han har udgivet, erklærer de nyeste og mest moderne Læresæt til at være legender. Jesu Opstandelse maa kun opfattes aandelig o.s.v.

Mænd i høje Stillinger, skriver „The Lutheran“, er ved at tage mere aktiv Del i Kirkens Arbejde. I sidste Uge læste vi om flere Guvernerer, der deltog i religiøse Foranstaltninger. To af vore politiske Ledere har ogsaa deltaget i et stort Arbejde for en religiøs Institution. Mindst een ledende Finansmand giver for Tiden ekstra Tid til personligt Arbejde for Kirken. Det er funde, haabfulde Tegns.

Vore Blade. Der udgaves for et Aar siden 2,472 Dagblade i De Forenede Stater. Deres Tal formindskedes med 13 i Arets Løb. Ugentlige og halvugentlige Blade tal formindskedes ogsaa, henholdsvis med 40 og 12; for Tiden udgives der 16,229 Ugeblade og 605 halvugentlige. Der udgives 865 religiøse Blade og 463 Agerbrugers- og Journaler. 34 udenlandske Sprog er repræsenteret i disse Publikationer. 40 forskellige hjemmelige Skribenter udgiver hvert eet eller flere Tidsskrifter.

„I Kirkelig Samler“ af 11. Februar foreslaar Bladets Medredaktør Paat. Tage Møller at stande Udvalget af Bladet, og samtidig foreslaar han om at lade sig forlægge af den samme Udvalgte. Paat. Møller begrundet sit Forslag med, at „Bladet er for lille til at du til noget.“ „Det kan ikke give Bladets Drøftelse af nogen Ting. Desuden er der taget \$164 ud af Missionskassen til at betale „A. S.“ Gæld med, og for Næstkommandende der ca. \$300 for Trykning. — Hovedredaktøren Paat. S. C. Strandbov, der ikke ignes at være inde for sin Medarbejders Forslag, henstiller i en Efterfølgende til drøfte Spørgsmaalet: „Gaar den danske Kirke i Amerika Brug for et Kirkeblad i sit kirkelige Arbejde?“ i Bladet indtil Aarsmødet.

Giv Aft paa Adresselappen paa Deres Blad, skriver et af vore Ugentlige. Derom den viser, at Deres Tid snart er udløbet, saa send Deres Abonnement, før De faar

Regning. Derom vore Læsere vilde gøre det til Skik, skriver nævnte Blad, vilde det være Bladet meget Brøderi og et Udslag af \$400 om Aaret i Postpenge. Bladet trænger haardere til disse Penges, end De Forenede Staters Regering gør. Prøv De paa at spare Bladet Deres Del af nævnte \$400, som det aarlig koster at sende Regninger ud til dem, der er hagefter med deres Betaling.

I Englands Hovedstad, den store Verdensstad London, er der fornylig dannet en Komite af rige og indflydelsesrige Muslimer, der vil søge at indsamle over en halv Million Dollars, som skal anvendes til at bygge en Moske, til hvilken der i de senere Aar er blevet mere og mere Trang, efterom Tallet paa Muslimer i England stadig vokser. Foruden at anvendes til Gudsdyrkelse, skal Moskeen og frie Læsestæder.

Statskirke eller Frikirke.

Selt siden Dr. Rand. S. C. Bedsted i sine „Amerika-Skildringer“ omtalte Forholdet mellem Kirke og Regering herhjemme og de her, har dette Emne ikke været forladt os.

Desuden er der saa i den senere Tid forefalden flere Ting derhjemme, som har tilknyttet til dette Emnes Drøftelse — Arboe-Rasmussen-Sagen, Pastor Barboes Embedsnedleggelse, Kirkesønder, Skriverier etc.

Da overhovedet forekommer det os, at vi snart er blivne saa gamle her i Amerika og er kommen saa langt i Udvikling, at vi vil have godt af at handle og overveje vor kirkelige Stilling.

Under United States' Statsforfatning har vi slet ingen Vejledning til at vælge mellem Statskirke og Frikirke; men netop af den Grund har det sin store Betydning, at vi lærer at lægge Pris paa det, vi har.

Lad os som en indledende Bemærkning endnu sige, at det er med Overlag, vi skriver „Statskirke“ og ikke „Folkkirke“; thi i Forhold til Frikirke kan Kirken derhjemme vanskelig betragtes anderledes end som Statskirke.

Forfællen mellem Statskirke og Folkkirke er jo ellers den, saa vidt vi fortaar, at det ingen tvungen Sag er at tilhøre den sidste, men Statens Borgere har Frihed til at tilhøre andre Befendelser under Statens Beskyttelse.

Men saa længe en vis Befendelse eller Kirke anerkendes, opholdes og støres af Staten, da er Folkkirken alligevel væsentlig Statskirke.

Det, vi agter at skrive under omtaende Overkrift vil omfatte en Række Artikler, og vil begynde med ganske kort at vege paa

I Det oprindelige Forhold.

De fleste af Læserne ved naturligvis, at Kristi Kirke oprindeligt var Frikirke.

Menigheden i Jerusalem var en Frimenighed, ligesaa var alle de andre Menigheder, som Apostlene stiftede ud over Jødeland.

Da det samme var Tilfældet med alle de Menigheder, som Bedningepapst Paulus stiftede paa sine Missionsrejser gennem Asien, over Grækenland og indtil Rom.

Om Kirkens Organisation skal vi blot nævne, at der indtattes Udvalgte eller Forstandere i enhver Menighed, og snart finder vi Tilføjelse af mere centrale Steder.

Men med Klarhed skal det siges og fremholdes, at Kirkens Forhold til Staten dengang var ganske ejendommeligt.

Saa langt fra at anerkende den kristne Religion eller Kristi Kirke som et Gode og tage den under sin Beskyttelse forfulgte Staten ligesom Kirkens Medlemmer, særlig Lederne, med det Mål for Øje at udrydde den nye Religion.

Men det skal fremhæves, at Kirken selv under saadanne Forhold var i Stand til ikke alene at leve som Frikirke, men til ogsaa at missionere og gaa fremad trods alle Magter, som rejste sig imod den.

Herrens Ord: „Selvdes Porte skulle ikke faa Magt over min Menighed“ stadfæstede til fulde.

Kirken vilde Come til at gaa jevnt frem i den Grad, at det blev et Ordsprog: „Martyrernes (Middens) Blod er Kirkens Udvæk.“

Staten maatte bøj sig i Kampen, saa den romerske Keiser Julian den Grafsalme betegnede maatte betynde: „Du har sejret, Basilæer.“

Dennes Forbrøder, Constantin den Store, der kom til Magten som romersk Keiser 323 e. Kr., erklærede Kristendommen for Statsreligion.

Kirken blev nu ikke alene fri for Forfølgelse; den vandt Anerkendelse og Beskyttelse og desuden mange Slags Begunstigelser.

Men Frikirkens Dage var foreløbig talte.

Vi har dog slet ikke tænkt paa her at forsøge Udviklingen af Forholdet mellem Stat og Kirke med igennem Tiderne til Reformationen. Historien viser os baade Lyse og mørke Sider af dette Forhold.

Til de lyse hører, at Kristendommen blev videre udbredt over Europa, — til de mørke, at Kirken tabte sin Selvtændighed og Uafhængighed og verdensliggjordes paa mange Maader.

Da saa Reformationen brød igennem, skiftede Staterne, hvor den vandt Fremgang og Anerkendelse, væsentlig blot Religion.

Forholdet mellem Kirke og Stat blev væsentlig uforandret.

Reformationerne havde væsentlig andet at tænke paa og at gøre end at ordne Kirkens Forfatning.

Det var dog haade Luthers og Calvins Anskuelse, at Kirken skulde staa fri under Statens Beskyttelse. Men Tiden syntes ikke moden for Gennemførelsen af denne Anskuelse, og de protestantiske Forfattere saa endog Sværdet til Forjær for den rene Lære.

Store Ord — og seldt Glas.

Om disse to Ting siger det gamle, danske Mundheld, at de sidder ikke tæt i Halsen. De skrider altsaa let. Men det, der skrider let, mangler ofte i Bøgt — og Indhold.

Beslægtet er den russiske General Stosjels bevingede, mandige Ord under den russisk-japaniske Krig, idet de smaa gule Svende stittede ham inde i Port Arturs Fæstning, at han vilde dø Haeredsdøden paa Valpladsen, hellere end saa meget som drømme om at overgive sig.

Han fandte et bevinget Svindingsbudskab til sin Keiser med Forikring om Modstand til det sidste, at Verden dog engang skulde se, hvad russisk Heltemod vilde sige. Han fandte rørende Afsted til sin Familie og næreparterende, had dem et bevaegt Forbæl og paa Genfyn i det himlendes. Han talte dette ud fra sin Digliste, Port Arthur, som han aldrig vilde forlade i levende Live — uden som Sejrhæren med Hærens uvisnede Strans om sin Tinding og omgivet af sin holde Heltesfare, der var eet Hjerte og een Sjæl med ham, og som i Rigthed med deres General var bejalet af Jøselen af ubrødelig Trofast mod deres højtidelige Fane, Ed og mod deres „lille Fader“ i St. Petersburg. Ved deres hellige Synobes Beskyttelse og Forsvarer skulde det lykkes dem at beholde Standhaftighed og bare Savn og Videlse til det yderste, til Sejrens eller Dødens haerdsfulde Dag.

Disse store, fjerne Ord — ja, de havde jo været saa meget udmærkede, hvis der havde været en Karakter bagved.

Kort Tid efter havde Stosjel overgivet Fæstningen, sig og sine med Rif og Paf, med Jint og samt, det vil sige, 17 Admiraler og Generaler, 1439 Officerer og mere end 40,000 Underofficerer og menige, samt 528 Kanoner med 206,000 Ladninger af Kugler og Strudt. Desuden uhyre Dyrer af anden Proviant.

Saaledes slap Stosjel ud af den „Digliste“ — for siden at dumpe i en anden. Thi i sit Fædreland stilledes han for en Krigsret og døntes for Livet for Fejlsghed. Dog lykkedes det ham paa en eller anden Maade at hente Skindet praktisk, skønt han teoretisk var eksploderet ud deraf.

Et lignende Tilfælde forefaldt i 1805, da den østrigske General, Karl Mack, efter at have haft flere Træfninger med Napoleon ved Zierfoden, stittede sig inde i Wien Uim. Han udsiedte en Proklamation til Hæren, at alle maatte forberede sig paa den mest haardnaktede Modstand og forbered under Livsstraf, at nogen saa meget som nævnte Ordet „Overgivelse“ inden for Fæstningens Mure. Han selv, hed det videre, vilde hellere øde raat Sværd end at høre Tale om Kapitulation.

Men en tre-fire Dage senere (den 17. Okt.) overgav han sig med Aib og Stub, Kanoner og Patroner og hele Hærligheden.

For denne Sældaad lønnedes han med at blive frataget sin Rang (Feltmarskal), samt sat i Fængsel, hvor han tilbragte to Aar, og hvor efter Egende Skæbne vilde ham det ubehagelige Bud, at han et Par Gange fandt sig foranlediget til at smage raat Sværd — saa han dog kunde have en Bide om haade det ene og det andet.

Naf et Tilfælde af store Ord kan berettes.

Den engelske General, Nelsons Buller, som havde deltaget i mangejoldige Slag og aundet Ure og Reng for Rapperhed — han var med mod Asgianterne, Rafferne, Zuluerne, mod Voerne i 1881, mod dem i Egypten i 1882, mod Sudanerne i 1884—85, forjæmmedes fra den ene høje Post til den anden i sit Fædreland, indtil han i 1899 udnævntes til Oberstkommanderende i den sidste, fortvilede Boerkrig — jyntes at være bleven hovedvrimmel ved at komme opad paa Haerens bratte Stige.

Da han stod i Begreb med at drage til det fjerne Transvaal for at tuge de genfribrige hollandske Bønder, holdtes der efter god, gammel Skik en glimrende Bordfest for den bortdragerende Helt.

Da han var i Begreb med at drage til det fjerne Transvaal for at tuge de genfribrige hollandske Bønder, holdtes der efter god, gammel Skik en glimrende Bordfest for den bortdragerende Helt.

Han var i Begreb med at drage til det fjerne Transvaal for at tuge de genfribrige hollandske Bønder, holdtes der efter god, gammel Skik en glimrende Bordfest for den bortdragerende Helt.

Han var i Begreb med at drage til det fjerne Transvaal for at tuge de genfribrige hollandske Bønder, holdtes der efter god, gammel Skik en glimrende Bordfest for den bortdragerende Helt.

Han var i Begreb med at drage til det fjerne Transvaal for at tuge de genfribrige hollandske Bønder, holdtes der efter god, gammel Skik en glimrende Bordfest for den bortdragerende Helt.

Han var i Begreb med at drage til det fjerne Transvaal for at tuge de genfribrige hollandske Bønder, holdtes der efter god, gammel Skik en glimrende Bordfest for den bortdragerende Helt.

Han var i Begreb med at drage til det fjerne Transvaal for at tuge de genfribrige hollandske Bønder, holdtes der efter god, gammel Skik en glimrende Bordfest for den bortdragerende Helt.

Han var i Begreb med at drage til det fjerne Transvaal for at tuge de genfribrige hollandske Bønder, holdtes der efter god, gammel Skik en glimrende Bordfest for den bortdragerende Helt.

Han var i Begreb med at drage til det fjerne Transvaal for at tuge de genfribrige hollandske Bønder, holdtes der efter god, gammel Skik en glimrende Bordfest for den bortdragerende Helt.

Han var i Begreb med at drage til det fjerne Transvaal for at tuge de genfribrige hollandske Bønder, holdtes der efter god, gammel Skik en glimrende Bordfest for den bortdragerende Helt.

Han var i Begreb med at drage til det fjerne Transvaal for at tuge de genfribrige hollandske Bønder, holdtes der efter god, gammel Skik en glimrende Bordfest for den bortdragerende Helt.

„Gammurabis Love“, som man i de sidste Tider har drevet baade megen og ulovlig Handel med, bare for at komme bort fra den guddommelige Aabenbaring.

Da endelig har Udgravninger med farlig Størrelse lagt for Dagen, hvad Bibelen forlangt har lagt os paa Sinde, hvor lidt man kan stole paa Mennesker, enten deres Magt eller Visdom: thi de mægtige Mennesker fra Fortiden, vidner om, at Menneskers Visdom er Daarlighed og deres Magt er Magtesløshed.

Da man skulde derfor mene, at de, som nu granke i de mærkelige Fortidslevninger, vilde lære af dem, om ikke Udmyghed, saa dog en Smule Moderation med Henfyn til de Tankebetragtninger, som de nu stiller op for at fætte den levende Gud ud af Tilværelsen og fordunkle hans Aabenbaring.

Fortidens Stene burde kunne lære dem, at saadant Arbejde i saadan Hensigt er forfængeligheds forfængelighed. Dog lyres den Lektie at være noget af det, Arkæologerne og hvad de nu ellers kaldes, seldt vil lære. Men for nu at komme nærmere til Vogen, vi her har med at gøre, saa vilde jeg sige: Dr. Schencks Bog med sine mange oplysende Billeder er, for hvem der fortaar at læse den, et hyppeligt Vidnesbyrd i alle de af mig her antydede Retninger, maaske endda især mindst den sidste, og kan for saa vidt anbefales enhver, der ønsker at kaste et Blik ind i Nutidens travle Arbejde med at bringe Fortiden op i Dagens Lys, og tillige se, hvorledes en Værd af den moderne Skole ønsker at bruge Fortidens Vidnesbyrd for Bibelens Sandhed imod Bibelen, Bibelens Gud og den, han udtvænde, Jesus Kristus. Vogen er i saa Henseende af stor Interesse, ikke mindst fordi den stammer fra de nordiske Lande og er en, viimod moderat Bengivelse af store tykke Forbilleder, og Vidnesbyrd om, hvad en Dæmpel har lært af sine Meistre.

4. Vilh. Sjtergaard: Ungdommens Bog om vort Land, Fortællinger af vort Fædrelands Historie. 288 Sider i stort Oktav med mange Billeder. Pris 75 Cts.

Bilhelm Sjtergaard, født 1852, siden 1899 titulær Professor, er en meget frugtbar dansk Forfatter. Der første Gang optraadte med et selvstændigt Arbejde i 1879, en Samling Smaaehistorier under Titlen „Fra ulige Steder“.

Sans mange Bøger udmærker sig ved at være dansk Tankefølelse og sundt, godt Sprog. Foreliggende Bog, der indeholder 35 smukke Fortællinger af Danmarks Historie fra den gjenrejsede Oldtid og lige ned til vore Dage er baaret af en tiltalende og varm Fædrelandsfølelse og fører et Sprog, som vil tiltale enhver, der har Tre for dansk Maal. Bogens Indhold er Fortællinger, ikke Vælsmykker, som er fyldte med Navne og Aarstal, men tiltalende Skildringer fra de forskellige Tider og Tilstande paa vort lille Folks lange Levetid, der ikke mindst vil interessere dansk Ungdom. Det ikke mindst tiltalende ved Bogen er dens rige Udflor med de mange hyppelige Billeder af Landskaber, Byer, Bygninger og Personer, som fortæller Historien paa deres Maade.

Endelig udmærker Bogen sig ved at være ualmindelig billig. Det var at ønske, den maatte finde mange Læsere blandt unge og ældre ogsaa her i Amerika, som den visstlig fortjener det.

5. Axel Sørensen: Foredrag af forskellige Forfattere. 96 Sider i Oktav — Pris 25 Cts.

Udgiveren af denne lille Bog, der i sin Tid var min Lærer i København, er Overlærer ved Metropolitanhølen, Kandidat i Teologien og navnlig kendt som Overfætter af det nye Testamente paa dansk-Danish, som det tales Mand og Mand imellem. Foreliggende Bog er en af de mange hyppelige Smaaebøger, som er udgivne af „Danstheren“ (stiftet 1885), og forsynet med oplysende Noter til den i Bogen. Den indeholder følgende Forfattere:

- 1. C. Hoftrup: I Skoven.
- 2. E. Christiani: Vidt af Solberg.
- 3. Stat-Nordam (Biskop): Arbejde.
- 4. Rasmus Nielsen (Professor): Uimærket og Folket.

5. Axel Sørensen: Foredrag af forskellige Forfattere. 96 Sider i Oktav — Pris 25 Cts.

Udgiveren af denne lille Bog, der i sin Tid var min Lærer i København, er Overlærer ved Metropolitanhølen, Kandidat i Teologien og navnlig kendt som Overfætter af det nye Testamente paa dansk-Danish, som det tales Mand og Mand imellem.

Foreliggende Bog er en af de mange hyppelige Smaaebøger, som er udgivne af „Danstheren“ (stiftet 1885), og forsynet med oplysende Noter til den i Bogen. Den indeholder følgende Forfattere:

- 1. C. Hoftrup: I Skoven.
- 2. E. Christiani: Vidt af Solberg.
- 3. Stat-Nordam (Biskop): Arbejde.
- 4. Rasmus Nielsen (Professor): Uimærket og Folket.

5. Axel Sørensen: Foredrag af forskellige Forfattere. 96 Sider i Oktav — Pris 25 Cts.

Udgiveren af denne lille Bog, der i sin Tid var min Lærer i København, er Overlærer ved Metropolitanhølen, Kandidat i Teologien og navnlig kendt som Overfætter af det nye Testamente paa dansk-Danish, som det tales Mand og Mand imellem.

Foreliggende Bog er en af de mange hyppelige Smaaebøger, som er udgivne af „Danstheren“ (stiftet 1885), og forsynet med oplysende Noter til den i Bogen. Den indeholder følgende Forfattere:

5. Axel Sørensen: Foredrag af forskellige Forfattere. 96 Sider i Oktav — Pris 25 Cts.

Udgiveren af denne lille Bog, der i sin Tid var min Lærer i København, er Overlærer ved Metropolitanhølen, Kandidat i Teologien og navnlig kendt som Overfætter af det nye Testamente paa dansk-Danish, som det tales Mand og Mand imellem.

Foreliggende Bog er en af de mange hyppelige Smaaebøger, som er udgivne af „Danstheren“ (stiftet 1885), og forsynet med oplysende Noter til den i Bogen. Den indeholder følgende Forfattere:

- 1. C. Hoftrup: I Skoven.
- 2. E. Christiani: Vidt af Solberg.
- 3. Stat-Nordam (Biskop): Arbejde.
- 4. Rasmus Nielsen (Professor): Uimærket og Folket.

5. Axel Sørensen: Foredrag af forskellige Forfattere. 96 Sider i Oktav — Pris 25 Cts.

Udgiveren af denne lille Bog, der i sin Tid var min Lærer i København, er Overlærer ved Metropolitanhølen, Kandidat i Teologien og navnlig kendt som Overfætter af det nye Testamente paa dansk-Danish, som det tales Mand og Mand imellem.

Foreliggende Bog er en af de mange hyppelige Smaaebøger, som er udgivne af „Danstheren“ (stiftet 1885), og forsynet med oplysende Noter til den i Bogen. Den indeholder følgende Forfattere:

- 1. C. Hoftrup: I Skoven.
- 2. E. Christiani: Vidt af Solberg.
- 3. Stat-Nordam (Biskop): Arbejde.
- 4. Rasmus Nielsen (Professor): Uimærket og Folket.

5. Axel Sørensen: Foredrag af forskellige Forfattere. 96 Sider i Oktav — Pris 25 Cts.

Udgiveren af denne lille Bog, der i sin Tid var min Lærer i København, er Overlærer ved Metropolitanhølen, Kandidat i Teologien og navnlig kendt som Overfætter af det nye Testamente paa dansk-Danish, som det tales Mand og Mand imellem.

Foreliggende Bog er en af de mange hyppelige Smaaebøger, som er udgivne af „Danstheren“ (stiftet 1885), og forsynet med oplysende Noter til den i Bogen. Den indeholder følgende Forfattere:

- 1. C. Hoftrup: I Skoven.
- 2. E. Christiani: Vidt af Solberg.
- 3. Stat-Nordam (Biskop): Arbejde.
- 4. Rasmus Nielsen (Professor): Uimærket og Folket.

5. Axel Sørensen: Foredrag af forskellige Forfattere. 96 Sider i Oktav — Pris 25 Cts.

Udgiveren af denne lille Bog, der i sin Tid var min Lærer i København, er Overlærer ved Metropolitanhølen, Kandidat i Teologien og navnlig kendt som Overfætter af det nye Testamente paa dansk-Danish, som det tales Mand og Mand imellem.

Foreliggende Bog er en af de mange hyppelige Smaaebøger, som er udgivne af „Danstheren“ (stiftet 1885), og forsynet med oplysende Noter til den i Bogen. Den indeholder følgende Forfattere:

- 1. C. Hoftrup: I Skoven.
- 2. E. Christiani: Vidt af Solberg.
- 3. Stat-Nordam (Biskop): Arbejde.
- 4. Rasmus Nielsen (Professor): Uimærket og Folket.

5. Axel Sørensen: Foredrag af forskellige Forfattere. 96 Sider i Oktav — Pris 25 Cts.

Udgiveren af denne lille Bog, der i sin Tid var min Lærer i København, er Overlærer ved Metropolitanhølen, Kandidat i Teologien og navnlig kendt som Overfætter af det nye Testamente paa dansk-Danish, som det tales Mand og Mand imellem.

Spørgsmaal og Svar.

1. Sp.: Hvor stor Befolkning har København? En Abonnent.

Svar: Følge „Atlas of the World“, udgivet 1911, har selve København 176,806 og Frederiksberg 46,954 Indbyggere; altsaa med Frederiksberg iberegnet har København noget over en halv Million, nemlig 523,760, Indbyggere. Folkealmannen „Danmark“ for 1911 angiver 559,000 som et rundt Tal for København og Frederiksberg tilsammen.

2. Sp.: Hvad betyder Ordet „tilægnet“, som staar foran i flere Bøger? N. Rasmussen.

Svar: Det er navnlig yngre Forfattere, som tilegner en eller anden sit Arbejde. Det kan være enten en Forfatters Fader, der har beføjet hans Uddannelse, eller en højt paasættet Lærer, han paa den Maade vil hædre. Det kan ogsaa betyde, at Bogen særlig henvender sig til nogen eller nogle som en Slags Bilsen eller Minde f. Eks. Rand. S. C. Bedsteds „Amerikasildringer“ hvor der staar foran: „Tilægnet mine Venner blandt Dansk-Amerikanerne.“

Referat fra Trinitatis Seminariums Føderationssamling den 9. Aarsmøde, d. 27. Jan. 1912.

Sangen Nr. 330 i „Sangeren“ blev afsunget, hvorefter Foreningens Formand, Prof. P. S. Vig, oplæste Et. 2, 1—5 og holdt Bøn.

Sekretærens og Kasereens Referat blev oplæst og godkendt. Følgende Embedsmænd valgtes: Næstformand: N. B. Nielsen. Sekretær: J. Magnussen. Nominationskomite: Mads Hansen, Henry N. Hansen, Miss C. Johnson. Revisorer: Anders Hansen, Jens Bammen. Følgende blev vedtaget:

At Foreningen giver af den til Aarsmødet indkomne Sum 3/5 til Japannmissionen og 2/5 til India-nmissionen.

At Foreningen giver af den til Aarsmødet indkomne Sum 3/5 til Japannmissionen og 2/5 til India-nmissionen.

At Foreningen giver af den til Aarsmødet indkomne Sum 3/5 til Japannmissionen og 2/5 til India-nmissionen.

At Foreningen giver af den til Aarsmødet indkomne Sum 3/5 til Japannmissionen og 2/5 til India-nmissionen.

At Foreningen giver af den til Aarsmødet indkomne Sum 3/5 til Japannmissionen og 2/5 til India-nmissionen.

At Foreningen giver af den til Aarsmødet indkomne Sum 3/5 til Japannmissionen og 2/5 til India-nmissionen.